

РЕШЕНИЕ

№ 3384

гр. София, 05.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 173 СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **БОГДАН Р. РУСЕВ**

при участието на секретаря В.К.

като разгледа докладваното от **БОГДАН Р. РУСЕВ** Гражданско дело № 20211110170858 по описа за 2021 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№

от 05 март 2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

I-во ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 173-ти СЪСТАВ

В публично съдебно заседание, проведено на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: БОГДАН РУСЕВ

При секретаря В.К.,

Като разгледа гражданско дело № **70858** от **2021**-ва година по описа на Софийския районен съд, докладвано от съдията РУСЕВ, и, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по общия съдопроизводствен ред на ГПК вр. чл. 270, ал. 2 ГПК.

Образувано е въз основа на Искова молба, вх. № 21325/30.06.2021г. на СРС, подадена от С. С. Г. срещу "*****" ЕАД. Първоначално по исковата молба е образувано гр.д. № 38432/2021г. на СРС. С определение от 11.10.2021г. същото е прекратено, а делото е изпратено по подсъдност на Районния съд в град Кюстендил, включително по възражение за местна неподсъдност на спора от страна на ответника. За да стори това съдът е приел, че подсъдността по чл. 113 ГПК е императивно определена и за нея съдът следи служебно до приключване на първото по делото заседание - чл. 119, ал. 3 ГПК. Тази подсъдност, включително с оглед последните изменения на нормата, е въведена за гарантиране на по-висока степен на защита на правата на по-силно уязвимата страна в правоотношението - потребителя. Тя намира приложение не само за споровете относно специално гарантираните права по ЗЗПотр, а и за всички случаи, в които има какъвто и да е спор относно наличието на потребителското правоотношение, правата и задълженията на страните по него и изпълнението им. В този смисъл тя трябва да се тълкува съобразно целта на закона като уреждаща местната подсъдност на всяко исково производство, развиващо се между потребител и търговец/доставчик, както и по отношение на всеки иск, с който се цели установяване на наличие или липса на потребителско правоотношение, на право или задължение във връзка с него или относно точното им изпълнение (арг. опр. 95/05.02.2010г.-ч.т.д.70/2010г.-II т.о., опр.802/02.03.2011г.-ч.гр.д.350/2011г.-ОС-Варна). Реално погледнато, с иска по чл. 270, ал. 2 ГПК потребителят цели да установи по отношение на търговеца/доставчика липсата на валиден съдебен акт, решаващ възникналия между тях потребителски спор и определящ със сила на пресъдено нещо правата и задълженията на страните по него, да постигна отпадане на силата на пресъдено нещо на влязлото в сила решение (опр.58/16.02.2022г.-ч.гр.д.400/2022г.-IVг.о.). В тази връзка с него се цели продължаване на потребителския спор, отричане на правата на насрещната страна, потвърдени със соченото за нищожно решение, и приключване на този спор с друг валиден съдебен акт. Поради това и предявеният от потребител иск с правно основание чл. 270, ал. 2 ГПК относно съдебно решение, с което е решен спор между страните в потребителско правоотношение, също има потребителски характер и за него се прилага специалната местна подсъдност по чл. 113 ГПК. И в производството по иск по чл. 270, ал. 2 ГПК на потребителя, който е по-слабата страна в правоотношението, следва да се гарантира улеснена възможност за защита на правата му и достъп до съд, изразяваща се в разглеждане на спора от съда там, където е неговият настоящ адрес. Районният съд в град Кюстендил не е приел тези съображения, като с Определение № 495/15.11.2021г. по гр.д. № 2271/2021г. е повдигнал спор за подсъдност. С Определение № 343/02.12.2021г. по в.ч.гр.д. № 469/2021г. на Окръжния съд в град Кюстендил е прието, че компетентен да разгледа спора е Софийският районен съд. Настоящият съдебен състав, макар да не споделя съображенията на Окръжния съд в град Кюстендил досежно местната подсъдност на спора, доколкото актът на последния има обвързващо действие

и не е предвидена процесуална процедура за преразглеждане на произнасянето по препирнята за подсъдност, няма друг изход, освен да разгледа и реши делото.

Ищецът С. С. Г. чрез адв. Е. Й. - АК-Кюстендил, е предявил срещу "*****" ЕАД иск с правно основание чл. 270, ал. 2 ГПК за прогласяване нищожността на Решение № 260122/09.06.2021г. по в.гр.д. № 100/2021г. на Окръжния съд в град Кюстендил. Ищецът твърди, че участвалите в постановяването на решението съдии В.Дж. и Е.я С. е следвало, но не са си направили отвод от същото, нито са уведомили председателя на съда за тези обстоятелства. С Определение № 260207/05.04.2021г. по в.ч.гр.д. № 82/2021г. на Окръжния съд в град Кюстендил и при участието на съдиите Джонева и С. било отменено Определение № 260609/14.12.2020г. по гр.д. № 413/2020г. на Районния съд в град Кюстендил, с което производството било прекратено на основание чл. 230, ал. 2 ГПК, като върнал делото на районния съд за продължаване на съдопроизводствените действия. След получаване на делото в РС-Кюстендил съдията докладчик се отвел. Въпреки тези обстоятелства Е.я С. и В.Дж. не се отвели от разглеждането на в.гр.д. № 100/2021г. на ОС-Кюстендил, по което било постановено оспореното решение, въпреки изричното заявено в тази насока искане с молба с вх. № 263129/19.04.2021г. на ОС-Кюстендил, и във връзка с подаден сигнал до ВСС за притеснения за установяване на липса или наличие на облигационни отношения при преференциални условия за тях или техни близки с "*****" ЕАД - едноличен собственик на капитала на ответника. Излагат се подробни съображения, че по този начин се е стигнало до постановяване на акт от незаконен състав, който е нищожен, съответно за неправилност на съображенията в противна насока, изразени от състава, разгледал и решил делото. За насрочените по делото публични съдебни заседания ищецът не се явява, като или не изпраща представител, или се представлява от адв. Й.. Предявеният иск се поддържа.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът "*****" ЕАД чрез юрк. Р. М. е депозирал Отговор на исковата молба, вх. № 59009/24.09.2021г. на СРС, с който оспорва предявения иск като неоснователен. Твърди, че задължение за уведомяване, каквото сочи ищецът, не е уредено в процесуалния закон, като съобразно чл. 22, ал. 2 ГПК съдията е длъжен сам да се отстрани от разглеждането на делото. Предпоставки за отвод по в.гр.д. №100/2021г. на Окръжния съд в град Кюстендил не били налице. Посочените съдии били участвали в разглеждането на друго дело, действително между същите страни, но с друг предмет и друго искане. Наред с това произнасянето било по процесуален въпрос, а не по същината на спора. От друга страна участието на младши съдия при постановяване на последващо решение за допълване в частта за разноските също не било основание за отвод. Излагат се доводи за липса на порок на постановения съдебен акт, който да обуславя неговата нищожност. За насрочените по делото публични съдебни заседания не изпраща представител.

Софийският районен съд, като взе предвид подадената искова молба и предявения с нея иск и становището и възраженията на ответника в отговора ѝ, съобразявайки събраните по делото доказателства, основавайки се на релевантните правни норми и

вътрешното си убеждение, намира следното:

Исковата молба е подадена от надлежно легитимирана страна при наличие на правен интерес, а обективираният в нея иск е **допустим** и следва да бъде разгледан по същество: Оспореният съдебен акт е окончателен, не подлежи на обжалване и съобразно чл. 296, т. 1 ГПК следва да се счита за влязъл в сила. Поради това е допустимо да бъде атакуван като нищожен с иск по чл. 270, ал. 2 ГПК.

С влязло в сила Решение № 61/05.04.2022г. по гр.д. № 452/2021г. на Окръжния съд в град Кюстендил ищецът С. С. Г. е поставен под пълно запрещение. Видно от Удостоверение, изх. № 94-00-1681/13.05.2022г. на Община Кюстендил, за негов настойник е назначена А.А.М., която е упълномощила в това си качество адв. Е. Й. за процесуално представителство по делото.

Съобразно нормата на чл. 154, ал. 1 ГПК, **доказателствената тежест** по иска с правно основание чл. 270, ал. 2 ГПК е за ищеца. Същият следва да докаже наличието на обстоятелствата, обуславящи нищожност на посочения съдебен акт. Извън това в тежест на всяка от страните е да установи фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици.

Видно от представените по делото заверени копия от съответните дела, гр.д. № 413/2020г. на Районния съд в град Кюстендил, 11 гр. състав, е образувано след частично обезсилване на решението по гр.д. № ***/2018г. на Районния съд в град Кюстендил с решение по в.гр.д. № ***/2019г. на Окръжния съд в град Кюстендил, като делото е върнато за разглеждане от друг състав на предявения в условията на евентуалност иск от "*****" ЕАД срещу С. Г. Г. за присъждане на сумата от 1299,00 лева за главница по договор за стоков кредит от 04.03.2014г., сключен с "*****" ЕАД, вземанията за които са цедирани на "*****" ЕАД, ведно със законната лихва от 23.04.2018г. до изплащане на вземането, 86,49 лева за възнаградителна лихва и 120,00 лева за такси и разноски. Поради настъпилата смърт на ответника с определение от 19.03.2020г. производството по делото е спряно за посочване от страна на ищеца на правоприемниците на ответника. С Определение № 260609/14.12.2020г. производството по делото е прекратено на основание чл. 230, ал. 2 ГПК. С Определение № 260072/21.01.2021г. като ответник по делото е конституиран С. С. Г. - наследник на починалия С. Г. Г.. С Определение № 260207/05.04.2021г. по в.ч.гр.д. № 82/2021г. на Окръжния съд в град Кюстендил прекратителното определение на районния съд е отменено и делото върнато за продължаване на съдопроизводствените действия. С Определение № 260520/08.04.2021г. съдията по делото се е отвел от разглеждането му поради заявено противоречие между вътрешното му убеждение и указанията, дадени му от въззивния съд досежно следващите се процесуални действия по делото. Производството по делото е било разгледано от друг съдия, като е приключило с Решение № 260341/18.05.2021г. Със същото предявените от "*****" искове са отхвърлени като неоснователни, като дружеството е осъдено да заплати разноски по делото. С Определение № 260959/11.10.2021г. съдът се е произнесъл по реда на чл. 248 ГПК относно присъдените по делото разноски.

Решението на Районния съд в град Кюстендил е оспорено пред

Окръжния съд в град Кюстендил, където е образувано в.гр.д. № 100/2021г., разпределено за разглеждане на мл. съдия К.В.. С Определение от 05.04.2021г. съдът в състав съдия Е.я С. /председател/, съдия В.Дж. /член/ и мл. съдия К.В. /член/ е насрочил делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 13.05.2021г. С Молба, вх. № 263129/19.04.2021г. на ОС-Кюстендил, /предоставена от ищеца, но липсва сред книжата, предоставени от Окръжния съд в град Кюстендил/, ищецът С. Г. чрез адв. Й. е поискал от съдебния състав да се отведе от разглеждането на делото, като същото бъде изпратено за разглеждане на друг равен по степен съд. Твърди, че по отношение на част от съдебния състав е подаден сигнал до Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет с искане за извършване на незабавна проверка дали към 05.04.2021г. съдиите В.Б., Е.я С. и В.Дж. са били страни по договори за кредит с "*****" ЕАД и притежават ли ценни книги и финансови инструменти. Сочи се, че при част от съдиите са участвали при предходна въззивна проверка на настоящото дело при администрирането му, поради което съдебният състав можел да има изградено убеждение за разглеждането му, което пък от своя страна пораждало чувство на безпокойство и вероятно можело да рефлектира при постановяването на съдебен акт. В публичното съдебно заседание, проведено на 13.05.2021г., съдебният състав с председател съдията Е.я С. и членове съдията В.Дж. и мл. съдията К.В. е оставил без уважение искането за отвод, като се е мотивирал, че банката не е страна по делото, а по отношение на другия довод, с който вероятно се визирал мл. съдията Василев, то произнасянето било с друг предмет, който не бил идентичен с този на разглежданото дело. В заседанието е даден ход на устните състезания и делото е обявено за решаване. Постановено е Решение № 260122/09.06.2021г., с което първоинстанционното решение е в една част отменено, а в друга - потвърдено. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване. С Допълнително решение от 11.08.2021г. решението по въззивното дело е допълнено по реда на чл. 250 ГПК, от съдебен състав с председател Т.К. и членове Е.я С. и В.Дж.. С Определение № 260382/29.09.2021г. съдът с председател Е.я С. и членове В.Дж. и М.Т. /младши съдия/ е оставил без разглеждане, съответно без уважение, исканията на адв. Й. за допълване и изменение на постановеното решение в частта за разноските. Върху определението е упражнен инстанционен контрол, като с Определение от 19.01.2022г. по ч.гр.д. № 3874/2021г. на Апелативния съд в град София, в една част то е отменено, в друга потвърдено, а в трета - върнато за произнасяне от Районния съд в град Кюстендил по реда на чл. 245 ГПК. С Допълнително решение от 12.10.2021г. съдът с председател Е.я С. и членове В.Дж. и М.Т. /младши съдия/ е оставил без уважение искането на ищеца "*****" ЕАД за допълване на решението.

Видно от писмо, изх. № 16-10-13786/1/08.12.2022г. на "*****" АД, към 13.05.2021г. и 09.06.2021г. съдиите от Окръжния съд в град Кюстендил Е.я С.-Тодорова и В.Дж. нямат разрешени кредити. Младшият съдия К.В. е кредитополучател по кредит за текущо потребление № 27867712, разрешен на 29.03.2021г. и погасен на 28.07.2022г., предоставен при стандартни условия на програма "ДСК Престиж Плюс" на банката.

Съгласно чл. 22, ал. 1 ГПК не може да участва като страна по делото

лице, което е страна по делото или заедно с някоя от страните е субект на спорното или свързано с него правоотношение, което е в определена степен на родство или във фактическо съпругеско съжителство с някоя от страните или нейния представител, което е било представител/пълномощник на страна по делото, което е взело участие при решаване на делото в друга инстанция или е било свидетел или вещо лице по делото, както и когато по отношение на него съществуват други обстоятелства, които пораждат основателни съмнения в неговото безпристрастие. Съдията е длъжен да се отстрани сам от разглеждането на делото, а, ако не уважи искането за отвод поради съмнения в безпристрастността му, да обяви съответните обстоятелства. Съдът по настоящото дело не следва да формира изводи относно това дали Окръжният съд в град Кюстендил с основание или не е отхвърлил искането за отвод. Това е така, тъй като този въпрос е абсолютно ирелевантен спрямо предмета на настоящия спор - нищожно ли е постановеното от този състав съдебно решение.

Законът не дефинира кога едно съдебно решение е нищожно. Юридическата доктрина и съдебната практика приемат, че то е такова, когато е постановено от ненадлежен орган или в ненадлежен състав, извън правораздавателната власт на съда, не е в писмена форма, абсолютно неразбираемо е или е неподписано (Така ТР 1/2011-2012-ОСГТК). Оттук следва, че нищожни са съдебните решения в хипотеза на липса на надлежно изявление и правораздавателна воля на държавния орган, защото съставът е незаконен, излиза извън границите, в които съдът е овластен да правораздава, не е оформено писмено или, ако и оформено, правораздавателната воля не може да се извлече, тъй като решението е неразбираемо, дори и при тълкуване, или решението не е подписано и това не се дължи на технически пропуск. Това отличава нищожността на съдебния акт от неговата недопустимост, при която волята на съда е валидно и пълноценно изразена, но е резултат или от ненадлежно упражняване на правото на иск, или от несъответствие между заявления и решения спор (разгледан е непредявен иск), или от нарушаване на правилата, определящи подведомствеността и подсъдността между различните видове съдилища (арг. ТП 1/2015-2016-ВКС/ВАС). В този смисъл е и практиката на ВКС - Решение № 60138/26.01.2022г. по гр.д. № 723/2021г. на ВКС, Пг.о.

В настоящия случай оспореното като нищожно съдебно решение е постановено от надлежен съдебен състав, като не се установи някой от разгледалите делото лица да няма качеството на съдия и право да постановява актове в състав на окръжен съд. Решението е постановено в състав от трима съдии, единият от които младши съдия, което съответства на нормите на чл. 20 ГПК и чл. 83, ал. 2 ЗСВ. Волята на съда е упражнена в границите на установената в българската правна система държавна и светска правораздавателна власт за регулиране на гражданските правоотношения. Решението е в писмена форма, мотивите и диспозитивът му са ясни и разбираеми, като е подписано от членовете на постановилия го съдебен състав. В тази връзка не са налице основания то да бъде прогласено за нищожно.

За пълнота следва да се отбележи, че, дори и решението да е взето при нарушаване на чл. 22, ал. 1 ГПК от някой или всички от членовете на

съдебния състав, това не може да обуслови извод за нищожност, а даже и за недопустимост. Такъв съдебен акт може хипотетично да се окачестви като неправилен и проверката за това може да се извърши по реда на евентуален институционален контрол (така Определение № 4360/13.12.2022г. по ч.гр.д. № 3568/2022г. на ВКС, III г.о.). Съдийското безпристрастие е гаранция за постановяване на правилно решение, тъй като изключва разглеждането на делото и постановяването на решението да бъдат повлияни от каквито и да са странични фактори, които стоят вън от данните по делото и свободното съдийско убеждение при тяхното интерпретиране и прилагане на закона. В този смисъл уредените в ГПК основания за отвод представлява процесуална гаранция, че делото ще бъде разгледано от независим и безпристрастен съд, но пропускът или нарочният отказ на съда да се отстрани от делото сам по себе си не може да обуслови извод за неправилност на постановеното решение, ако постановилият го съд не е нарушил норма, която е съществена за правилността на акта като резултат. Затова, когато съдебният състав на въззивния съд не приеме искания му отвод, не е налице съществено нарушение на съдопроизводствените правила, тъй като допуснатото процесуално нарушение не е относимо към правилността на постановения съдебен акт. При извършване на преценка дали отказът на съда да се отведе е довел до неправилност на постановеното решение е необходимо да се съобрази какво е било процесуалното поведение на съда в производството спрямо съответната страна, т.е. дали спрямо нея е процедирано по начин, който да постави под съмнение разглеждането на спора и постановяването на решение само и единствено въз основа на данните по делото, закона и вътрешното убеждение на съдебния състав. В този смисъл - Решение № 98/30.11.2017г. по гр.д. № 3899/2016г. на ВКС, II г.о.

Изложените съображения са достатъчни предявеният иск да бъде преценен като неоснователен и отхвърлен, останалите, заявени по делото, аргументи на страните не променят този извод и е безпредметно да бъдат обсъждани.

По разноските:

Съгласно чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК, право на разноски има само страната, в полза на която е постановен съдебният акт. Съобразно изхода на делото право на разноски има само дружеството ответник, в чиято полза следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на **100,00 лева**.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения от С. С. Г., ЕГН *****, от град Кюстендил, срещу "*****" ЕАД, ЕИК *****, със седалище в град София, иск с правно основание чл. 270, ал. 2 ГПК за прогласяване нищожността на Решение № 260122/09.06.2021г. по в.гр.д. № 100/2021г. на Окръжния съд в град Кюстендил.

ОСЪЖДА С. С. Г., ЕГН *****, от град Кюстендил, да заплати на "*****" ЕАД, ЕИК *****, със седалище в град София, на

основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от **100,00 лева**, представляваща разносики - юрисконсултско възнаграждение за производството на първа инстанция (гр.д. № 70858/2021г. на СРС).

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с въззивна жалба, подадена чрез Софийския районен съд в двуседмичен срок от съобщението.

Решението, на основание чл. 7, ал. 2 ГПК, да се съобщи на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____